

Zveme vás

POČEPICKÉ DVORNÍ SLAVNOSTI aneb SETKÁNÍ FARNOSTÍ SEDLČANSKA

V minulém čísle farních listů jsme avizovali, že se chystá společné setkání našich sedlčanských farností v Počepicích. Rádi bychom se s Vámi společně sešli, neboť máme-li dál něco společně vytvářet, neobejde se to bez toho, že o sobě víme, známe se, a patříme k sobě.

Přijďte v neděli 21. června odpoledne do Počepic. Společně začneme v 15.00 h. zbožným a kulturním programem v kostele sv. Jana Křtitele. Poté se přesuneme na farní dvůr a zahradu, kde nás čeká nejen dobrá káva, lahodné nápoje pro děti a dospělá i malé občerstvení. A nezůstane jen u toho. Přijdou nás navštívit Páni ze Zvěřince, kteří nám předvedou něco ze svého rytířského umění.

Za sebe, coby kaplana, jen dodám, že bych rád při tomto společném setkání našich farností poděkoval za rok prožitý na Sedlčansku a oslavil s vámi své 35. narozeniny. Nezapomeňte doma notu, dojde i na písničku.

Na společné setkání se těší vaši kněží
P. Kamil Vrzal a P. Marek Miškovský

FARNÍ LISTY 5/2009

Neprodejný občasník římskokatolických farností Dublovice, Chlum, Jesenice, Kosova Hora, Počepice a Sedlčany. Redakce: P. M. Miškovský, P. K. Vrzal, B. Němeček, L. Jelen. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, 264 01 Sedlčany, IČ: 18608817; BÚ: 522364389/0800

*E-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz
www.farnost.sedlcany.cz*

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.

VEŘEJNÁ SBÍRKA – POČEPICE

Obec Počepice na základě zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách, ve znění pozdějších předpisů, vyhláší veřejnou sbírku za účelem opravy **krovu, stropu a střechy kostela sv. Jana Křtitele v Počepicích.**

Příspěvky možno zasílat na účet č. 43-4623460247/0100 nebo doručit v hotovosti do sídla obce na Obecní úřad Počepice, Počepice č.p. 60, 262 55 Petrovice

Za příspěvky děkuje

Jan Veselý, starosta obce Počepice.

Zájemcům bude umožněna v neděli 21. 6. 2009 odpoledne po 15. hodině prohlídka prací provedených ve stropě kostela. V neděli dne 28. 6. 2009 po mši svatě bude možno v sakristii složit příspěvky na opravu kostela v hotovosti. P. Marek

Pout' ke svaté Anně

Nabídka ku zvážení P.T. čtenářstvu: V naší arcidiecézi máme jediné poutní místo zasvěcené svaté Anně. Nachází se v Sudějově na uhlířskojanovicku, kam od července nastupuje P. Kamil. V sobotu 25. 7. 2009 bychom mohli podniknout poutní cestu ke sv. Anně. Co vy na to? Zájemci hlase se u P. Marka.

Pravidelné bohoslužby v našich farnostech

Ne	8:00 Sedlčany, Kosova Hora 9:30 Chlum, Jesenice 11:00 Dublovice, Počepice
Út	18:00 Sedlčany (Se)
St	9:00 Se, 15:30 Počepice
Čt	16:30 Dublovice, 18:00 Se
Pá	9:00 Se, 18:00 Kosova Hora
So	15:00 Dom. duch. Se, 18:00 Se

č. 5/2009

21. června 2009

PRÁZDNINY

Všichni, kteří věnují s náležitou odpovědností svůj čas a své síly práci, mají mít dostatek klidu a volného času.

Gaudium et spes (67)

Prázdniny a dovolená - čas pro co a pro koho?

Jsem šťastný, mám volno. Čas pro sebe, čas pro tebe. Očekávám mnoho – slunce, oblaka, vítr, vodu, dálky, přátele.

To vše je spojeno s očekáváním času prázdnin a dovolených. Přesto si uvědomujeme, že mít volno není samozřejmost, ale spíše dar, se kterým je třeba dobře a správně naložit. Ve své víře v milujícího Boha si uvědomujeme, že každý dar je milost pro něco nového. Dovolte mi, abych v předprázdninovém čísle farních listů napsal zamyšlení, ale spíše modlitbu pro čas volna a odpočinku:

Otevři mi, Bože, oči pro krásu světa, dej mi pozorný sluch, pro hlas stvoření. Děkuji ti za dny volnosti. Dej, ať nasbírám sílu, abych byl laskavější.

Setkávám se s lidmi, blízkými i cizími, děkuji ti a prosím tě, abych jim dokázal naslouchat, abych se přiblížil jim i jejich světu, abych jim porozuměl, neboť mám čas.

Dej mi slova a činy, které dávají radost. Na všech cestách ať je se mnou tvá láska.

Dej, ať se vrátím domů bohatý zkušenostmi a novou silou.

(srov. Alfonso Pereira Myšlenky a Modlitby)

P. Kamil

Prázdninové poutě

Nevstupujeme jen do času prázdnin, v našich farnostech (resp. v naší farnosti) je čas poutí – putování za Bohem spolu se svatými, kterým jsou pod ochranu svěřeny jednotlivé obce. Pro připomenutí uvádíme.

obec	zasvěcení	datum slavnosti	pout' slavíme		malá pout'	
			den	hodina	den	hodina
Počepice	Narození sv. Jana Křtitele	24.6.	28.6.	11:00	24.6.	15:30
Křepenice	Narození sv. Jana Křtitele	24.6.	28.6.	14:30		
Radíč	Navštívení Panny Marie	4.7.	5.7.	14:00		
Vojkov	Sv. Jakub st.	25.7.	26.7.	8:00	26. 7. nebude mše sv. v KoH	
Vápenice	Sv. Anna	26.7.	26.7.	14:00		
Solopysky	Proměnění Páně	6.8.	9.8.	14:00		
Sedlčany	Nanebevzetí Panny Marie	15.8.	16.8.	8:00	15.8.	18:00
Kosova Hora	sv. Bartoloměje	24.8.	23.8.	8:00		

Personální změny

V minulých dnech jsme obdrželi kopie změn ustanovení, a tak už zcela oficiálně dochází k výměně farních vikářů (postaru kaplanů) v naší farnosti. Ke dni 1.7.2009 je P. Kamil Vrzal jmenován duchovním správcem in solidum (právní termín pro jednoho z kněží, kteří společně – in solidum – spravují jednu farnost) farnosti Uhlířské Janovice, a k témuž datu je jmenován P. Martin Vlček farním vikářem farnosti Sedlčany.

Oběma v modlitbě vyprošujeme hojnost milosti a síly do jejich služby.

P. Marek

Našlo se A šlo se Šlo se Lo se*

Nepřísluší mi býti divadelním kritikem, nicméně v sobotu 23. května t.r. jsem shlédl divadelní představení společnosti NAŠLO SE: „Čtvrtý Král“

a „Poslův omyl“ (na motivy Karla Bazala) a rád bych se s vámi podělil o nevšední zážitek. Provedení v kostele sv. Martina v Sedlčanech bylo toho dne prvním zastavením při kočování výše uvedené společnosti sedlčanskem a začínalo o hodině desáté. V prvním kuse vystoupili tři herci různých výšek, šířek a hustoty vlasů a s ochotnickým zápalem, byť částečně indisponováni hlasově (ne-moc Pavel Vopat) i znalostí textu (Jiří Mann) – se s vlnami ne-jistoty a za pomoci náповědy principálky (Jája Trojanová) rozjelo divadelní zápolení. Zpod románsko-gotické kruchty jsem vnímal vážnost kostelního prostoru, zakřiklost ranně dopolední hodiny, očekávání diváků s vrtěním těch nejmenších a střídající se sluneční rozsvětlování a pohasínání filtrované kostelními okny. V těchto kulisách s hlavním barokním oltářem za zády jsem se cítil přenesen do jezuitského baroka,

kde cesta velkých pravd vedla k lidem často právě tímto způsobem.

Svatomartinské zastavení uzavřeli už jednatřicátou reprízou hry „Poslův omyl“ hranou s jistou hravou rutinou, v níž bylo vidět, že se herci sami baví a principálka (vědoma si praktických možností) jim nechává volnou ruku.

Celkový dojem byl optimistický (s ohledem na kus i existenci ochotnického provedení) a nepostrádal záblesk naděje s jiskrou víry, které bylo možno v pokračující hře světel vnímat ještě dlouho poté, co divadelní společnost opustila kostel a táhla na další štaci.

Díky. P. Marek

(* španělsky: to vím)

Klapka: FOTBALOVÉ KLÁNÍ /po sedmé/

Již po sedmé jsme se sešli – my kněží z Čech a Moravy – k přátelskému fotbalovému utkání. Tentokrát byl fotbalový trávník připraven ve Voticích. A nejen trávník, ale i nové modro-bílé dresy, které zakoupil místní farář P. Jan Böhm.

Utkání bylo stanoveno na úterý 19. května s výkopem v 16 hodin místního času. A skutečně, jak se řeklo, tak se začalo. Nutno dodat, že hráči a příznivci z Moravy přijeli s výmluvným heslem: „*Už nikdy Sedlčany!*“. Velice hořce si vybavují debakl 9:2, který si odvezli z hřiště Tatranu Sedlčany v říjnu loňského roku. Proto od prvních minut nenechávali nic náhodě a snažili se nedostat pod náš soustavný tlak. Což se jim dařilo. Přestože jsme měli v první polovině zápasu více ze hry, první gól dal soupeř z Moravy. Náš obránce nechal zcela volného útočníka a ten míč trefil přímo k tyčce. Samozřejmě jako brankář jsem neměl žádnou šanci. Čemuž se moji spoluhráči podívovali. Já jsem jim to vysvětlil jasně, že jsem sice Čech, ale za londýnskou Chelsea nechytám. Oni nad tím

Vysokochlumecká poutní mše

BOŽÍ TĚLO

Veźmĕte a jezte, toto je mé tělo, veźmĕte a pijte, toto je má krev.

Tato slova, nám všem důvěrně známá a mnohokrát prožitá, jsme opět slyšeli v prostředí vysokochlumeckého hradu při mši svaté k oslavě „Božího Těla“. Opět po roce a opět trochu s obavami, zda bude vše dobře připraveno, zda přijdou lidé, bude dostatek laviček, puškvorec pěkně narostlý, květiny neuvadlé, počasí pěkně červenové...

Poutní mši sloužil P. Kamil citlivě a s láskou – jsem tady pro vás a společně jsme se sešli, abychom byli s Pánem. Do klidu mezi hradbami zněla slova modliteb, písní a čtení z Písma.

V promluvě hovořil P. Kamil o věcech, které si často prohlédneme jen zvnějšku. Měli bychom si však dát práci a prozkoumat i vnitřek, neboť v něm se může ukrývat něco – maličkost, která nás může zasáhnout, pozvednout, vést dál. Věřím, že tato slova se dotkla i těch lidí, kteří si v tu chvíli jen přišli prohlédnout otevřené hradní nádvoří, ale zastavili se a naslouchali.

Po skončení mše pokračovala slavnost adorací s modlitbami za kněze, řeholníky a rodiny. Pak jsme se vydali průvodem s Pánem skrytým v monstranci na horní nádvoří hradu, kde byl obřad ukončen přimluvami za obec, za národ, za správu naší země a slavným Te Deum.

Letošní mši navštívilo více lidí než v minulých letech. Snad je to i tím, že lidé mají více starostí a hledají i něco jiného než články z bulvárních novin nebo dámských časopisů. Hledají místa, kde mohou najít odpovědi na své starosti a hlavně se tam o těch starostech mluví. A také mají naději, že na ně nejsou sami.

Milena Koupená

SLOUČENÍ FARNOSTÍ s farností Sedlčany

Na základě § 4, odst. 3 zák. č. 3/2002 Sb., v souladu s oprávněním stanoveným § 1 kán. 381 CIC a § 2 kán. 515 CIC a po projednání v kněžské radě sloučil arcibiskup pražský, Miloslav kardinál Vlk, svým rozhodnutím č.j. 1350/2009 dle ust. kán. 121 CIC ke dni 1. červenci 2009 Římskokatolickou farnost Vojkov se sídlem 257 54 Vojkov 31, IČ: 61664618, Římskokatolickou farnost Dublovice se sídlem 262 51 Dublovice 26, IČ: 18608779, Římskokatolickou farnost Chlum u Sedlčan se sídlem Chlum 3, 262 93 Nažovice, IČ: 18608825, Římskokatolickou farnost Jesenice u Sedlčan se sídlem Jesenice 2, 264 01 Sedlčany, IČ: 18609121, Římskokatolickou farnost Kosova Hora se sídlem 262 91 Kosova Hora 23, IČ: 18609031, a Římskokatolickou farnost Počepice se sídlem Počepice 29, 262 55 Petrovice u Sedlčan, IČ: 18609139, s Římskokatolickou farností Sedlčany se sídlem Komenského nám. 44, 264 01 Sedlčany, IČ: 18608817. Římskokatolická farnost Sedlčany je tímto sloučením právním nástupcem slučovacích evidovaných právnických osob.

Kostel sv. Martina v Sedlčanech zůstává nadále farním kostelem Římskokatolické farnosti Sedlčany a ostatní kostely se stávají filiálními kostely Římskokatolické farnosti Sedlčany. ACAP 6/2009

Prázdninový pořad bohoslužeb

Ježto Bůh se nemění (ani o prázdninách!), neměníme program bohoslužeb ani my. Bohoslužby v našich farnostech zůstávají i po dobu prázdnin nezměněny.

V případě naléhavých mimořádností vás budeme včas informovat, negativní dopad globalizace se budeme snažit minimalizovat

P. Marek

pravděpodobně přenáší z původní rodiny něco, co může zatěžovat náš vztah, manželství a rodinu. Nejprve jsme z toho byli trochu zneklidněni, ale po promluvě s našimi blízkými přáteli, kteří nás duchovně doprovázejí, jsme si ujasnili, že musíme začít u sebe. Nejdůležitější je svátostný život, aby člověk žil v milosti posvěcující a d'ábel neměl v jeho srdci místo. Proto jsme se domluvili s místním panem farářem a po dlouhé době šli oba ke svátosti smíření. Vysvětlili jsme mu náš záměr – uzdravit zátěž našich předků, prosit o odpuštění a o sílu žít v naší rodině život plný lásky. Pan farář nám nabídl sloužit mši svatou přímo u nás doma na tento úmysl.

Musím říci, že ne vždy se nám daří žít život ve svatosti – lásce a pokoře, ale máme nový elán a snahu vytrvat. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří se jakýmkoli způsobem podílejí na přípravě a organizaci setkání NOPR. Je to obrovské obohacení našeho duchovního a manželského života. Děkujeme!

autoři si přejí zůstat v anonymitě

Rozhovor s manželi Hroníkovými z Dublovic

V našem cyklu jsme se tentokrát rozjeli za velice příjemnou rodinou Hroníkových, kteří se společně s panem Bílkem starají o kostel v Dublovicích.

Můžete nám o sobě říci pár vět?

„Oba jsme zdejší rodáci, máme dva syny a šest vnoučat. Celý život žijeme tady, jen já jsem za války bydlela u tety v Milešově a v 15 letech jsem odešla do Zruče nad Sázavou „do světa“ na internát a pracovat. Ale můj muž si mě sem stejně později zase přivedl zpátky. Před čtyřmi roky jsme oslavili zlatou svatbu. Mně je 75 a manželovi 80 let. Ale to kostelníčení nám dává pořád novou energii.“

Co vás ke kostelníčení přivedlo?

„Manžel k tomu má vztah od dětství, jeho otec František dělal tady v Dublovicích kostelníka 40 let. Tehdy se ještě chodilo zvonit ručně na věž, ne zmáčknutím knoflíku jako dnes. Za pátera Kuncla tady sloužila paní Liduška z Dubna a pan Bílek. Pak páter Kuncel odešel a s ním i Liduška. Nový páter Ondřej se tak trochu zaučoval a měl spoustu starostí, proto oslovil nás. Pan Bílek zůstává nadále hlavním kostelníkem, ale jelikož je stále zaměstnaný, tak mu pomáháme my. Staráme se o čistotu a výzdobu kostela atd. Ale pomáhají nám i ostatní farníci a vstříc nám vychází i obecní úřad, když potřebujeme výpomoc při úklidu. Také jsme vděční, že sem dojíždí hrát na varhany paní Žaloudková z Chlumu a Zdeněk Havlíček z Boru.“

Co byste rádi vzkázali na závěr?

„My rádi pomáháme a pracujeme pro zdejší kostel. Protože jsou zde krásné památky, sochy, byli bychom rádi, kdyby k nám do kostela chodilo víc lidí a zvláště mladých.“

-EP-

k zamyšlení

- ◆ Obraz, který máme o Bohu, má prvořadý význam pro naši modlitbu
- ◆ Bůh nás miluje ne proto, že jsme hodní, nýbrž proto, že On je dobrý
- ◆ I z nejčernější půdy může vykvést nejkrásnější růžová zahrada
- ◆ Člověka nepřetváří vědění nýbrž láska
- ◆ Největší výchovná moc na zemi i v nebi je modlitba
- ◆ Při setkání s Bohem v modlitbě nejde o množství slov a myšlenek. Stačí jediné slovo: Otče!
- ◆ Napodobme jednání Boží: Vložme s důvěrou osud svůj i svých drahých do rukou Požehnané mezi ženami!

jenom kroutili hlavou. Naštěstí se podařilo z hezké kombinační akce vyrovnat.

Do druhého poločasu jsme šli s mírným optimismem, neboť se nám zdálo, že máme více ze hry a soupeře určitě brzy přehrajeme. Z toho nás soupeř hned vyvedl. Předně tím, že přeskupil sestavu a pak tím, že dal dva rychlé góly a měl ještě několik nebezpečných šancí. Například pokutový kop, který jsem jako správný Čech chytil. To jak gentleman-sky byl kopnutý popisovat nebudu, abych vás nepřipravil o iluzi z mého brankářského umění.

Znovu se nám podařilo dát gól, bohužel ten vyrovnávací již ne. S hvizdem rozhodčího zápas skončil výsledkem 3:2 pro Moravu. Zápas si troufám hodnotit jako dobrý a pro diváky, kterých se sešlo hned několik desítek, zajímavý.

Dobrá zpráva je, že je chuť ve fotbale pokračovat, takže na podzim to na Moravě roztočíme! – Klap-ka.

-kv-

Zakončení roku svatého Pavla na víkendovkách

Proběhlo o prodlouženém víkendu od 7.-10. 5. 2009. Ve čtvrtek se nás na faru v Sedlci. sjelo spolu s vedoucími a kněžími celkem 70. Za vedení P. Marka jsme společně dny zahájili s Májovou animovanou pobožností pro děti a mladé.

P. František nám na faře ukázal svou sošku Panny Marie. Musí se uznat, že je pěkně slepovaná a trochu zašlá, ale to jen díky tomu, co všechno s P. Františkem v jeho životě prošla – jako symbol ochranného pláště Panny Marie nad ním samotným.

Padlo také svědectví o tom, že se i dnes zázraky dějí: např. že je možné u Pána skrze Pannu Marii vyprosit svátost smíření po padesáti letech dědečkovi – jako dárek k 80. narozeninám.

Dalo by se psát a psát o všem, co jsme společně prožili. V Sedlci se měli dobře, a ti starší v Kosově Hoře? Pracovali a putovali – tak bychom mohli asi shrnout jejich zážitky. Více o tom od Kristýny. (viz. FL 2009-04) -IČ-

Sedlčanský děkan František Hrachovec

(3. část)

Na počátku dvacátých let 20. století proběhla v Čechách vlna opouštění katolické církve, která s sebou nesla řadu sporů. Děkan Hrachovec zaznamenal svůj spor se starostou Sedlčan roku 1921: *Starosta Sedlčanský, Frant. Zeman, přišel na děkanský úřad s oznámením, že v případě úmrtí některého odpadlíka, bezvěrce, bude třeba, aby týž byl pohřben na hřbitově Církvičském mezi ostatní nebožtíky, poněvadž zde není jiného hřbitova. Ovšem pravil jsem, ale pouze na oddělení mezi oběma márnice, jež je vyhrazeno pro jinověrce a sebevrahy. Nebyl spokojen, chtěl, aby nevěřící a odpadlíci byli pochováváni v řadě mezi katolíky. Když jsem mu vysvětlil, že to nemůže a nesmí být, ať si bezkonfesní vystaví svůj vlastní hřbitov, pravil, že na to nemají peněz. Na mou námitku, ať se tedy dají pohřbit na židovském hřbitově v Kosově Hoře, řekl, že by to židé nedovolili. Na to jsem pravil: A my katolíci si to máme nechat líbit, aby ti, kdo za živa církev katolickou opustili a po ní plivali, na jejím posvěceném hřbitově mezi katolíky byli pohřbíváni? Zůstal odpověď dlužen. První pohřby se pak uskutečnily na místě pro sebevrahy, až časem se vztahy s radnicí zlepšily.*

Roku 1921 byla zbořena stará kaplička sv. Jana Nepomuckého. Stávala na farském pozemku pod Církvičkou, který byl církví vyvlastněn, a stavební družstvo, které pozemek koupilo, nechalo kapli zbořit. Na místo ní nechal děkan Hrachovec

vec roku 1922 postavit kapličku novou ve zdi církevního hřbitova, kam byla přenesena i původní barokní socha. Svěcení se konalo o svatojánském svátku 16. května. Téhož roku 1922 měl děkan Hrachovec v úmyslu pozvat do Sedlčan po 12 letech opět svatou misi (roku 1910 zde byli pražští dominikáni), jelikož se ale misionářů nedostávalo, pozval P. Josefa Čiháka, docenta a profesora v Praze, který sloužil triduum při svátku Srdce Páně a v neděli 25. června 1922 slavnostně zasvětil sedlčanskou farnost Nejsvětějšímu Srdci Páně.

-tz-

Návštěva Svatého otce v České republice 26. – 28. září 2009

Jako i do jiných zemí, přijíždí také do naší vlasti Sv. otec Benedikt XVI. jako pastýř a poutník. Chce posílit naši víru a spolu s námi znovu odhalovat kořeny křesťanství v naší zemi. Proto přijíždí navštívit místa nám tak drahá: Prahu – naši pražskou katedrálu s jejím pokladem ostatků svatých, Brno – centrum Moravy a Starou Boleslav, místo mučednické smrti svatého Václava, kde je také Paládium země české – a to právě o slavnosti hlavního patrona českého národa.

Za zdar této apoštolské cesty, vás prosím, se modlete. (viz vložená modlitba). Zároveň vás prosím, abyste si rezervovali pondělí 28. září 2009 na společnou cestu do Staré Boleslavi. Doufám, že nás pojedou aspoň tři autobusy.

P. Marek

VÝROČÍ KATEDRÁLY (oprava)

V minulém čísle FL byl uveden nesprávný údaj, převzatý z odborné literatury. Správná délka katedrály je 124 m (nikoliv 250 m). Za nemilou chybu se velmi omlouvám.

-bn-

Pomoc malomocným

Děti v Kosově Hoře vybraly díky svému půstu v postní době na očkování proti leptě 5.180,- Kč. Zachránili tak 39 lidských životů. Dárcům v Kosově Hoře na Boží hod velikonoční děkujeme!

I. Čiháková s dětmi z náboženství

Tradiční setkání dětí v Boroticích

Letos se sešlo v Boroticích asi 80 dětí se svými katechety z příbramského vikariátu. Na hřišti nás přivítali P. Josef Andrejčák a Stáňa Jelenová, která toto setkání iniciovala a moderovala. Společnou modlitbou k andělům, „aby nad námi bděli“, byl program uveden do pohybu.

Při orientačním závodě v lese, který připravili sedlčanští „Tomíci“, si mohl každý vyzkoušet zdatnost fyzickou i znalosti o sv. Pavlovi. Snad největší zájem dětí byl o koně, vždyť každé z nich se mohlo povozit.

Mezi jednotlivými úkoly, které měly děti splnit, byl prostor pro různé hry s míčem nebo s talíři na hřišti. Skvělými guláši na oběd a opékané buřty u táboráku utišily náš hlad a došlo také na dobrou zmrzlinu.

V odpoledních hodinách byl program o sv. Pavlovi pro různé věkové skupinky a poté mše svatá v tamějším kostele. Hlavní celebrant P. Kamil Vrzal mluvil o proměně a povolání sv. Pavla po setkání s Ježíšem. Bůh přichází různým způsobem i ke každému z nás, zjevuje nám svou lásku, abychom takto obdarování, mohli o něm svědčit. Symbol zavřených očí dětí jim měl připomenout život bez světla, to je bez Boha.

V závěru celého setkání byly vyhlášeny první tři skupinky vítězů, ale všichni zúčastnění byli odměněni.

A tak díky organizátorům, všem zú-

částněným a taky pěknému počasí jsme vytvořili prima společenství a příjemně unaveni jsme se vraceli ve večerních hodinách domů.

s. Štěpánka Tomajerová

Den rodin

Jedno nedělní odpoledne 31. května se stala sedlčanská fara a především farní zahrada místem konání oblíbeného Dne rodin. Možná to bylo tím špatným počasím (i když vlastně vůbec nepršelo), že letošní účast byla trochu slabší, ale to rozhodně neubralo elán zúčastněným maminkám, tatínkům a jejich ratoolestem. Nadšeně se vrhali do soutěží, které pro ně připravili sedlčanští Tomíci a s odhodlaním plnili zadané úkoly. Nejoblíbenějšími „stanovišti“ se dozajista staly „Vysávání cukru brčkem“ nebo „Fotbálek“.

Samozřejmě nesmíme zapomenout ani na péči o duchovní stránku člověka. Té se chopili naši páni faráři, a tak zatímco P. Kamil si na starost vzal děcka, jejich rodiče „vzdělával“ P. Marek.

Nakrmili jsme ducha, svaly, a tak nezbyvá než nakrmit také naše hladové žaludky. Na grilu se na nás vesele smály zlatavé steaky, které někteří přítomní zalévali 50 litry Kofoly a jiní zase dobrou zlatavým mokem stáčeným na Vysoším Chlumci.

Po jídle se vyhodnotily všechny soutěže, obdarovaly se vítězné rodiny. Absolutním vítězem se stala rodina Chlastákových z Libině. Ale to se již téměř zešeřilo a u plápolajícího ohničku se rozezněly kytary a zpěv, který se nesl večerními Sedlčany.

Nezbyvá než všem organizátorům i soutěžícím poděkovat za bezvadný průběh tohoto krásného odpoledne a přát si, abychom v podobném duchu pokračovali i za rok, za dva. A také abychom si uvědomili, že toto soutěžní klání nemělo poražených...
Lukáš Pánek

EUTANÁZIE

... ze života ...

Včera večer jsme s mojí ženou vedli trochu hlubší rozhovor o různých životních situacích. Přišla řeč i na eutanázii.

K tomuto sensiblnímu tématu o volbě mezi životem a smrtí jsem poznamenal: "Nechci abys mě nechala žít v takovém stavu, kdy bych byl závislý na přístrojích a živěn tekutou stravou z nějaké flašky. Kdybys mě někdy takhle viděla, vypni ty mašiny, které mě udržují naživu."

Ona vstala, vypnula televizi i počítač a vylila moje pivo do záchodu....
-cah cah-

Přednáška P. V. Kodeta na setkání NOPR nám pomohla

Jsme manželé skoro pět let. Spolu máme dvě malé děti a snažíme se je vychovávat ve víře v Pána Boha. Oba dva jsme se ke křesťanství dostali až v dospělosti díky společenství mladých věřících. Od té doby každý z nás prošel různými obdobími, kdy se jeho víra buď upevňovala anebo vytrácela ze života. V našem společném životě bylo několik událostí, kterými nás Pán Bůh jaksi více popostrčil k sobě. Byla to například vážná nemoc našeho dítěte, kdy se člověk učil bezmezně důvěřovat Bohu jako všemohoucímu a milosrdnému Otci. Jiný z momentů, kterým nás Pán Bůh trochu „nakopnul“ byla přednáška P. Vojtěcha Kodeta na téma: „Přístupy Zlého“, která se uskutečnila v rámci setkání NOPR. Pater Kodet mluvil o různých možnostech, jak zlo může působit v lidských srdcích (pokud mu k tomu člověk dá příležitost), o alternativní medicíně, spiritismu apod. Nás nejvíce zaujaly myšlenky týkající se prokletí v rodině, zla, které se přenáší z generace na generaci, zátěže, jež se v rodině nese, dokud se nějakým způsobem nevyřeší. Uvědomili jsme si, že každý z nás si